

DIALOG ȘI CORESPONSABILITATE ÎN UNIVERSITATE

Destul de recenta revenire a teologiei în spațiul academic universitar preocupă, cum este și firesc, deopotrivă Biserica, Sfântul ei Sinod și societatea, în frunte cu cei mai semnificativi vectori de imagine, atât pe plan local, național dar și european.

Entuziasmul de acum 17 ani, precum și parcursul împreună printre inerentele situații bune sau mai puțin bune, ne cheamă la o mai profundă analiză a rezultatelor concrete în viața și în sufletele tinerilor care bat, încă numeroși, la porțile facultăților. Nu pot fi ocolite împlinirile în rândurile tinerilor studenți și absolvenți, unii deja cadre didactice, cei mai mulți în școli pentru predarea religiei.

Este o mare biruință și un câștig pentru națiunea română, care a rămas și va rămâne creștină, atașată valorilor morale și idealurilor spirituale, căci fără a avea repere sacre nu suntem continuatorii tradiției noastre sănătoase, ci, mai curând, ne aflăm pe calea improvizațiilor și împrumuturilor nu întotdeauna sigure și specifice nouă.

Dialogul înțelept și continuu dintre Biserica neamului și oamenii de cultură este unica posibilitate de participare la munca de educație, fără de care nu avem șanse aici, în interiorul țării, și nici în spațiul european.

Evident acesta este idealul! Noi știm, însă, cât de greu este de atins acest ideal în situațiile concrete, mult mai complicate decât ni le imaginăm.

Așa se face că în ultima perioadă se ivesc și alte atitudini, alte păreri - oarecum normale - privind cooperarea dintre Biserică și școală, în spațiul cultural românesc. Deși știm cu toții că aceasta ne este vocația, unii dintre noi acredităm o anumită neîncredere în forța cooperării, a dialogului și a continuării aprofundării slujirii noastre, în universități, împreună teologi și neteologi, dar toți în fond credincioși Domnului și patriei. Nu puține vor fi neajunsurile începuturilor noastre teologice în fața exigențelor universitare, în prag de integrare europeană. Însă acestea n-ar trebui să se transforme

în descurajarea tinerilor teologi în a-și continua studiile, invocându-se o așa-zisă eliminare a religiei din școli, ca urmare a integrării în Europa. Nicidecum nu pot fi adevărate astfel de temeri, căci Europa însăși, în țările occidentale, încurajează educația religioasă, tocmai pentru a favoriza dialogul inteligent, pertinent și pașnic între culturi și civilizații diferite, în beneficiul armoniei și bune conviețuiri, tolerante și demne, în spațiul comunitar.

Smerita noastră prezență în Universitatea „Dunărea de Jos“ vrea să fie o astfel de contribuție responsabilă la actul educației, prin care sperăm să fim utili Bisericii, patriei și Europei unite.

Studiile înmănunchate în prezentul fascicul sunt o astfel de modestă mărturie de continuitate, de îmbunătățire a metodei și a capacității noastre de dialog cu oamenii de cultură, în mod responsabil și coresponsabil.

*† Casian,
Episcopul Dunării de Jos*